
գիշերն եկավ զով ծով ընկավ
աստղունք լուսնին ձայն տվին
լուսնյաիկն ելավ, մով ծովն ընկավ
հավքերն ինձի ձայն տվին
ես վեր ելա ոգի առած
զարկի սրտիս լարերին
սիրտս խնդաց կուրծքը թնդաց
և լարերը խզվեցին
միայն սիրո լարը մնաաց
սրտի անհունոն խորքերում
ու վառ սիրո երգը շողաց
կյանքիս ամեն ծալքերում